

Verslag van de openbare hoorzitting d.d. 24 april 2006 inzake het bezwaar van 5 december 2005 van

R. Hörchner en A.E.C. Pijnenborg

tegen de beslissing van de hoofdofficier van justitie te Den Bosch van 8 november 2005.

Aanwezig zijn:

De heer R. Hörchner
Mevrouw A.E.C. Pijnenborg
De heer mr. C.F. Korvinus
De heer mr. S.H. van Erk

De hoorcommissie, bestaande uit:

- De heer mr. G.M. Munnichs, voorzitter
- Mevrouw mr. H.C. Vermaseren
- De heer mr. drs. G.A.A. Otten, secretaris

De voorzitter heet iedereen hartelijk welkom en stelt de hoorcommissie voor.

De voorzitter schetst het procesverloop en geeft allereerst het woord aan de heer Korvinus teneinde het bezwaar toe te lichten.

De heer Korvinus geeft aan dat er een civielrechtelijke procedure tegen de Staat der Nederlanden loopt, met het oog waarop het onderhavige verzoek is gedaan.

Hij schetst vervolgens de achtergrond van de strafzaak tegen de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg. De verdenking tegen beiden was mede gebaseerd op de inhoud van een telefoongesprek tussen twee derden (Van Veen en Hartings) van 12 november 1999. De stelling is dat deze verdenking onjuist is gebleken en dat de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg nimmer als verdachte hadden mogen worden aangemerkt.

Op 30 september 2005 hebben de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg de tape van dit telefoongesprek op het parket te Den Bosch beluisterd. Zij willen dat deze audio-opname, of desnoods een kopie ervan, aan hen wordt verstrekt teneinde er technisch onderzoek naar te kunnen (laten) doen (bv. versterking geluid waardoor onverstaanbare woorden mogelijk verstaanbaar worden) en om te bezien of er met die weergave is gerommeld.

Het tweede punt betreft het observatieverslag van 16 november 1999. Van de stelling dat mevrouw Pijnenborg op die datum in de loods was, aldaar mensen tegen het lijf liep en het idee kreeg dat er iets mis was, vinden verzoekers niets terug in de observatieverslagen. Het is van tweeën één: ofwel men heeft geconstateerd dat zij daar was en dan moet er een observatieverslag van zijn, ofwel er heeft geen observatie plaatsgevonden en dan lag andere informatie ten grondslag aan die bewering, maar dan had justitie daar helder over moeten zijn.

De heer Korvinus merkt voorts op dat het belang van het verzoek van de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg is gelegen in de civielrechtelijke procedure die thans wordt gevoerd en het feit dat de Hoge Raad het criterium van gebleken onschuld strikt uitlegt. Het verzoek is gebaseerd op artikel 39e en f en artikel 39i van de Wjsg, in onderlinge samenhang bezien. De genoemde artikelen hebben alle apart gezien een te beperkte reikwijdte en de heer Korvinus meent dat men bij het vaststellen van deze wet niet heeft gedacht aan situaties als de onderhavige. Zo voorziet de wet wel in het verstrekken aan slachtoffers, maar daarmee worden alleen de slachtoffers van strafbare feiten bedoeld. Het zou van voortschrijdend inzicht getuigen, wanneer in dit verband onder slachtoffer mede wordt verstaan slachtoffers van het justitiële systeem, van strafvorderlijk optreden. Deze zaak rechtvaardigt derhalve dat het verzoek om verstrekking van de tape in een iets ruimere context wordt bezien, dat genoemde wetsartikelen ruimer worden uitgelegd. Dit klemmt temeer, nu de heer Craemer in de uitzending van Peter R. de Vries van 27 mei 2004 heeft toegezegd de tape af te geven.

De voorzitter dankt de heer Korvinus voor zijn uiteenzetting. Hij geeft aan dat de afgifte van de tape feitelijk voor het eerst aan de orde is geweest tijdens de uitzending van Peter R. de Vries. Bij brief van 20 juli 2004 heeft de hoofdofficier van justitie te Den Bosch besloten de afgifte van de tape te

weigeren. De voorzitter vraagt een reactie op de stelling dat deze brief als besluit in primo zou moeten worden geduid.

De heer Korvinus antwoordt dat dit door de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg niet als zodanig is aangemerkt, evenmin door de hoofdofficier van justitie zelf. Er staat ook nergens in die brief dat het een primair besluit is in de zin van de Awb en dat tegen dat besluit binnen een bepaalde termijn bezwaar kan worden ingesteld. Bovendien geeft deze brief niet aan op grond van welk wettelijk kader tot afwijzing is besloten. De heer Korvinus stelt dat er thans dus ook geen nieuwe feiten of omstandigheden behoeven te worden aangevoerd.

Met betrekking tot het observatieverslag merkt de voorzitter op dat is nagegaan bij het parket te Den Bosch of op 16 november 1999 bij de loods observatie heeft plaatsgevonden en zo ja, wat uit die observatie is gevolgd. Uit informatie van het parket blijkt echter dat op die datum en plaats geen feitelijke observatie heeft plaatsgevonden. De voorzitter wijst op de passage op pagina 007 van het zogeheten 'delictproces-verbaal' (onder het kopje 'korte samenvatting van het delict') en leest die passage voor. De bewuste passage op pagina 011, waarin staat vermeld dat mevrouw Pijnenborg op 16 november 1999 de loods binnengaat, is dan ook ontleend aan de verklaring van de heer Hörchner op dit punt alsmede aan andere bevindingen uit het onderzoek.

De heer Korvinus merkt op dat zijn cliënten dus zes jaar hebben moeten wachten op deze uitleg en stelt vast dat de verklaringen van de heer Craemer en de secretaris-generaal, dat er is gezien dat mevrouw Pijnenborg de loods binnenging en aldaar iets constateerde, derhalve onjuist waren.

Mevrouw Pijnenborg merkt op dat het haar bevreemdt dat de secretaris-generaal dit kennelijk klakkeloos overneemt.

Desgevraagd bevestigt de heer Korvinus het standpunt van de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg met betrekking tot de artikelen uit de Wjsg waarop het verzoek is gebaseerd, namelijk dat op grond van alle bijzondere feiten en omstandigheden van dit geval ofwel 'kennisneming' in de zin van artikel 39i ruimer wordt opgevat waardoor een afschrift van de tape wordt verstrekt, ofwel de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg worden aangemerkt als slachtoffer in de zin van artikel 39f, eerste lid, onder f.

Desgevraagd bevestigt de heer Korvinus dat de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg genoeg zullen nemen met de ontvangst van een kopie van de tape.

Nadat hij de heer Korvinus het laatste woord heeft gegeven, deelt de voorzitter mee dat ernaar wordt gestreefd binnen 4 à 6 weken (eerder 4 dan 6) te beslissen op het bezwaar.

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun komst en de verstrekte inlichtingen en sluit de zitting.

Gezien en akkoord,

De voorzitter